

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 618/2024
29.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радослава Недељковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К 179/23 од 26.10.2023. године и Вишег суда у Неготину Кж1 88/23 од 12.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 29.05.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радослава Недељковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К 179/23 од 26.10.2023. године и Вишег суда у Неготину Кж1 88/23 од 12.02.2024. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док се исти захтев, у осталом делу, одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину К 179/23 од 26.10.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији и осуђен на казну затвора у трајању од 9 месеци.

Истом пресудом, на основу члана 264. став 1. у вези члана 261. став 3. ЗКП, обавезан је окривљени АА да суду на име паушала плати износ од 8.000,00 динара у року од 15 дана.

Пресудом Вишег суда у Неготину Кж1 88/23 од 12.02.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Радослава Недељковића, па је пресуда Основног суда у Неготину К 179/23 од 26.10.2023. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Радослав Недељковић, због битне повреде

одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, а из образложења захтева произилази да је исти поднет због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, без стављања предлога у погледу одлуке Врховног суда о поднетом захтеву.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је пресудом Основног суда у Неготину К. 115/22 од 25.10.2022. године окривљени оглашен кривим да је супротно прописима који регулишу опорезивање акцизама неовлашћено преносио ради продаје производе који се у складу са законом сматрају акцизним производима, на тај начин што је 24.06.2022. године око 8 сати на магистралном путу Зајечар – Неготина у близини Неготина, приликом контроле од стране полицијских службеника путничким моторним возилом Шкода „Octavia“ којом је управљао и на коме су се налазиле стране регистарске ознаке ..., у ком возилу је пронађено 5010 паклица цигарета без пратеће документације, различитих марки, а да је пресудом Основног суда у Неготину К 179/23 од 26.10.2023. године, против које је поднет захтев за заштиту законитости, оглашен кривим што је неовлашћено преносио ради продаје производе који се у складу са законом сматрају акцизним производима, на тај начин што је током јуна месеца 2022. године, а пре дана 24.06.2022. године, теретним моторним возилом марке „Fiat Ducato“ регистарске ознаке ... којим је управљао, превезао цигарете у укупној количини од 1258 боксева, различитих марки... до села ..., домаћинства ББ, којој је цигарете предао, па како су чињенични описи кривичних дела у те две правноснажне пресуде у суштини исто дело, односе се на истог окривљеног, исти животни догађај који се одиграо у једном кратком временском периоду и на истом месту, вођењем два поступка на штету окривљеног повређено је начело „ne bis in idem“.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни суд оцењује неоснованим.

Наиме, на исту повреду кривичног закона са истоветним образложењем одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је оценио ове жалбене наводе неоснованим и о томе на страни 3., став 2, 3, 4, 5. и 6. другостепене пресуде изнео довољне и јасне разлоге које Врховни суд у свему прихвата као правилне, те на ове разлоге, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Бранилац окривљеног АА, као разлог подношења захтева навео је и повреду закона и члана 439. тачка 3) ЗКП, међутим, у образложењу наведене повреде бранилац истиче да је окривљеном приликом одмеравања казне узета у обзир осуђиваност

пресудом иностраног суда у Коморому – Мађарска А64953726 од 25.08.2020. године, а из извода казнене евиденције се не види да ли је извршено признање ове пресуде сходно одредби члана 63. став 1. тачка 3. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, због чега се на овој пресуди не може заснивати одлука о казни. По налажењу Врховног суда, на наведени начин у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног оспорава се утврђење суда у погледу отежавајуће околности на страни окривљеног, а што представља повреду закона из члана 441. став 1. КЗ, која, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је поднети захтев у том делу оцењен као недозвољен.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, у делу у коме је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у коме је захтев одбачен као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**